

[Albrechtsen]

»Vil ministeren oplyse, hvad der er forskellen på den i Field Manual 100-5, Operations, udmøntede udgave af Airland Battle-doktrinen og den af NATOs militære stabschefer foreslåede nye doktrin, den såkaldte FOFA-doktrin?«

Begrundelse

NATOs militære stabschefer forsøger nu på at få forsvarsministrene til på NATO-ministerrådsmødet den 4. og 5. december 1984 at godkende den såkaldte FOFA-doktrin – »follow-of-force-attack«.

Doktrinen indeholder et af Airland Battle-doktrинens hovedelementer, nemlig det såkaldte dybe slag. Derudover foreligger der meget lidt om, hvilke forskelle der måtte være mellem FOFA- og Airland Battle-doktrinerne.

Forespurgt om sammenhængen mellem FOFA og Airland Battle har general Rogers, NATOs øverstkommanderende i Europa, udtalt, at en sådan sammenligning er noget sludder, og henvist til, at der var tale om brug af våbensystemer og ikke store troppestyrker, der angriber Prag eller Warszawa.

Efter hvad der er kommet frem i pressen, må man imidlertid konkludere, at det må være Rogers, der vrøvler, for Airland Battle-doktrinen går jo ikke ud på at angribe disse store byer med store troppestyrker, men bygger bl.a. på at anvende »det dybe slag« til med hurtige, præcise våben at ramme militære mål dybt inde på modpartens territorium. At civilbefolkningen så til syvende og sidst vil være den store taber, det er en anden sag, som de to doktriner jo ikke beskæftiger sig med.

Svar (9/11 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Field Manual 100-5 er som bekendt et nationalt, amerikansk feltreglement, der ikke gælder for NATO, medens FOFA, der i øvrigt er klassificeret efter NATOs regler, er en vejledning for NATOs langtidspanlægning, jfr. min besvarelse af spørgsmål nr. S 193. En sammenligning er således hverken mulig eller relevant.

Spm. nr. S 196

Til *ministeren for offentlige arbejder* (1/11 84) af:

Breckmann (Fær.):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor den danske regering afviser ændringer i luftfartsloven, der giver færøske myndigheder medbestemmelsesret i koncessionsspørgsmål vedrørende flyvningen mellem Danmark og Færøerne, således som Færøernes landsstyre har foreslået?«

Begrundelse

Landsstyremedlem Páll Vang offentliggjorde forleden på Færøerne, at ministeriet for offentlige arbejder har afvist et forslag fra landsstyret og lagtingets lovudvalg om de færøske myndigheders medbestemmelsesret vedrørende koncessionsbevillinger til flyveruten mellem Danmark og Færøerne.

Det må siges at være udemokratisk af den danske regering at nægte den ene af parterne medbestemmelsesret i dette spørgsmål. Det kan heller ikke være i den danske regerings interesse at afskære Færøerne fra medindflydelse i en så vigtig sag som transport ad luftvejen til øerne.

Svar (14/11 84):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg er lidt forbavset over hr. Breckmanns spørgsmål, ligesom jeg er lidt forbavset over den artikel i Dagbladet fra 10. august 1984, der, såvidt jeg har forstået, refereres til i begrundelsen for spørgsmålet.

Men jeg er samtidig glad for spørgsmålet, hvis mit svar kan være med til at opklare nogle misforståelser.

Lad mig derfor først og fremmest slå fast, at DDLs koncession, der jo danner grundlag for Danair/Maersk Air's beflyvning af Færøeruten, som forudsat i loven fra 1975 om forlængelse af Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde, er ændret fra den 1. oktober 1985 bl.a. for at skabe mulighed for, at også et færøsk luftfartsselskab, hvis det ønskes, kan få koncession på sådan ruteflyvning. Ministeriet for offentlige arbejder er således forpligtet til at lade et færøsk selskab få koncession ved siden af eller i samarbejde med et dansk selskab til ruten. Dette forhold har ministeriet således hverken